

care deschidându-o vedu că Tudorū incredința printr'ênsa din nuou pe turci de supunerea sa, arătându-le totu-de-uă-dată și tradându puterea și starea armatelorū lui Ipsilante. Acéstă epistolă Olimbie o ascunse în sinū fōră s'o arate nimenui din cei cari se aflău de față. Dér' pōnē a se pregăti celle trebuinciose de plecare Tudorū, preâmbându-se prin camera sa, își aruncă ochii pe ferēstră și vedēndu de uă dată că ostașiū lui Olimbie luasseră cu răpediciune tunurile și erbăriile și că unii d'intr'ênșiū năvālēū în pălcuri pe scara kioskiului sēū, imbrâncindū chiarū și strejile de pe la posturile lorū, remase ca trāsnițū, și atunci începū să înțelēgă cursa în care cădea. În timpulū acesta ênsē, pregătindu-se celle pentru plecare, Tudorū se uită împrejurū-ī și strigă cu unū glasū duiosū către căpitanii sei presinți : «Eū mergū unde dīceți voi : sufletulū meū ênsē presimte unū ce răū care de mi se va întēmpla sângele meū să fie asupra vōstră și asupra copiilorū vōstri;» și astū-felū plecă cu Olimbie și cu escorta lui la Pitești, de unde apoi avea să apuce spre Têrgoviște.

A doua dī G. Olimpie puse pe Tudorū într'uă căruțā de poștā (olacū) și-lū trimise înainte, însoțitū de unū ostașū, prin Cāmpu-lungū la Têrgoviște, făgăduindu-ī că și elū va urma după dēnsulū, ceea ce ênsē nu făcu.

Pe la međulū nopții, Tudorū ajunsē la satulū Văcăreșci, aprōpe de Târgoviște și fu popritū